

PROTOEVANGHELIA - EVANGHELIA INIȚIALĂ

Primul verset din Biblie este simplu “*Dumnezeu a creat cerurile și pământul*” iar acestea au fost bune. Acesta este cel mai important pasaj din toată Biblia deoarece ne spune care este realitatea tuturor lucrurilor, cine le-a creat, care este scopul inițial și încotro se îndreaptă acestea.

Ca să folosim o comparație – acest prim verset reprezintă structura și temelia casei care pe viitor va fi construită cu diferite evenimente, națiuni, personaje și alte detalii amănunțite. Fără de acest început e ca și cum am avea elemente dintr-o povestire fără înțelegerea cadrului inițial.

În această realitate inițială a cerurilor și a pământului, Dumnezeu a creat omul pentru a administra voia Sa pe pământ. Omul urma să se înmulțească, să supună și să stăpânească pământul din care a fost creat și pentru care a fost creat.

În primele 2 capitole din scripturi observăm că omul avea viață veșnică prin accesul la pomul vieții, o relație desăvârșită cu Dumnezeu și stăpânire peste întreaga creație în care a fost pus. Cu adevărat aceasta era binecuvântarea pe care Dumnezeu a avut-o în vedere de la început pentru creație și om: viață veșnică, comuniune cu El și stăpânirea pământului prin oameni.

Ceea ce știm că a urmat în Gen.3 este neascultarea lui Adam și Evei datorită viclesugului șarpelui. Imediat a urmat blestemul (pedeapsa-disciplina) lui Dumnezeu peste cel rău, creație și om. Acestea constau în pierderea accesului la viață veșnică a omului și moarte în creație, relația ruptă cu Dumnezeu și chiar între oameni și trudă pentru nevoile de zi cu zi într-o creație care a devenit ostilă. Acest pasaj este cel mai tragic pentru că ne arată consecințele neascultării și pierderea binecuvântării inițiale.

Totuși, în aceeași suflare, Dumnezeu aduce o *nădejde* și promite că blestemul și pedeapsa lui va fi temporară și că prin sămânța femeii (un urmaș, fiu al Evei) va face lucrurile bune la fel ca la început.

Gen. 3:15 ne spune *"Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul."*

Această afirmație este considerată în majoritatea comentariilor biblice ca **protoevanghelia** deoarece este promisiunea inițială a planului lui Dumnezeu pentru restaurarea lucrurilor la starea lor inițială. Astfel, această veste bună este în contextul unei vești rele (blestemul creației și al omului) și are de-a face cu credințioșia lui Dumnezeu în restaurarea întregii creații.

Chiar dacă nu avem prea multe detalii, acest verset ne vorbește despre o persoană și misiunea Sa care vor deveni centrale în istoria de răscumpărare a lumii. Sămânța din acest verset va deveni rădăcina din care va crește copacul tuturor promisiunilor Mesianice din scripturi.

În timp ce astăzi noi putem repera că Sămânța promisă își are identitatea în persoana lui Isus din Nazaret...nu putem spune același lucru și despre faptul că el a zdrobit capul șarpelui.

În Romani, Pavel comentează pe larg în baza acestui pasaj din Gen.3:15 și a blestemului lui Dumnezeu care totuși a lăsat o nădejde a restaurării tuturor lucrurilor la starea lor inițială

În Rom.8:18-24 Pavel ne spune:

"Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi. De asemenea, și creația așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci creația a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de libertatea slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că, până în ziua de azi, toată creația suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru. Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți. Dar o nădejde care se vede nu mai este nădejde: pentru că ce se vede se mai poate nădăjdui? Pe când, dacă nădăjduim ce nu vedem, așteptăm cu răbdare."

Pavel încheie epistola sa către Romani spunând: *"Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satana sub picioarele voastre îndemnând la răbdare și stăruință în rugăciune până se vor împlini promisiunile lui Dumnezeu."*

Ceea ce trebuie să discernem este că prima venire a lui Isus Hristos și crucea sunt o soluție înspre iertarea păcatelor tuturor celor care cred și o confirmare a celui ce este Sămânța promisă din femeie.

Oamenii continuă să moară, creația este caracterizată încă de decădere și ostilitate între oameni iar umanitatea se află sub trudă pentru acoperirea nevoilor de zi cu zi. Lucrarea Domnului Isus la prima venire nu a inversat ordinea veacului acestuia.

De aceea putem defini evanghelia din acest prim pasaj din Geneza 3:15 ca promisiunea și dorința lui Dumnezeu să readucă ordinea de la început a tuturor lucrurilor prin viața veșnică și o creație în armonie cu Creatorul ei. Aceasta va trasa o traiectorie evenimentelor din scripturi care vor culmina la sfârșitul veacului cu credințioșia lui Dumnezeu și împlinirea promisiunii unor *"ceruri noi și pământ nou sub domnia dreptății"*.

Putem fi încurajați că Dumnezeu își lucrează acest plan și prin faptul că noi știm și credem că Isus Hristos este Sămânța promisă și cel ce oferă soluția participării în creația înnoită de la sfârșitul veacului prin iertarea păcatelor la cruce.